

Zagreb, 14.9.2026.

TRGOVAČKI SUD SPLIT

Na broj: St-630

RAZLUČNI VJEROVNIK: INES LJUBIČIĆ iz Zagreba, Pantovčak 97, OIB: 85595070515

DUŽNIK: Stečajna masa iza KUMULUS d.o.o., OIB: 50095347513, zastupan po stečajnom upravitelju Marija Vujčić Turkulin

PODNEŠAK

Da bi razlučni vjerovnik pristao na prijedlog vjerovnika Josipa Šarka iz njegovog podneska od 10.09.2026., on mora prvo pristati da se razlučnom vjerovniku odmah isplati njegova tražbina koju osporava.

Razlučnom vjerovniku i dalje teče najveća kamata koje jede kamatu Šarka, a što je Šarko omogućio svojim obijesnim i nelogičnim pravnim osporavanjem, pa neka slobodno ako hoće i dalje ulaže žalbe i prolongira isplete na svoju štetu i financijsku korist razlučnom vjerovniku kao i podnosi lažne kaznene prijave i prijave HOK-u, predsjednicima sudova.... Da nije neshvatljivo na svoju štetu blokirao prethodni ovršni postupak i odugovlačio s osporavanjem tražbine razlučnog vjerovnika u ovom postupku i omogućio razlučnom vjerovniku veliku kamatu, zaradio bi duplo više nego koliko će mu pripasti nakon zaključenja stečaja. Postupci Šarka su svima naškodili, a najviše njemu!

U parnici radi osporavanja tražbine će se nakon nastavka postupka utvrđivati samo činjenice iz čl. 50 OZ sukladno praksi VTS-a, jer se tražbina temelji na pravomoćnoj sudskoj presudi koja nije izgubila svojstvo ovršnosti ..., te nikakve druge činjenice iz postupka koji se vodi pred OGSZG neće biti bitne za isto.

Razlučni vjerovnik navodi da je naslovni sud sukladno čl. 118 st. 1 i 2 uputio osporavatelja Josipa Šarka na podnošenje tužbe radi utvrđivanja osnovanosti osporavanja tražbine razlučnog vjerovnika pred naslovnim sudom, te ga nije uputio na niti jednu drugu parnicu jer to stečajni i ovršni zakon ne propisuju.

Znači sud može svojom odlukom odgoditi namirenje razlučnog vjerovnika samo na temelju jedne jedine parnice radi utvrđivanja osnovanosti osporavanja tražbine razlučnog vjerovnika, a koja se vodi na naslovnom sudu pod brojem P-5/19, te ne može na temelju niti jedne druge parnice.

Pravni identitet ove parnice P-5/19 koja jedina može proizaći iz stečajnog postupka, a radi utvrđivanja osnovanosti osporavanja tražbine razlučnog vjerovnika koja se temelji na ovršnoj ispravi, odnosno pravomoćnoj sudskoj presudi, a sukladno i praksi VTS, je utvrđenje samo činjenica iz čl. 50 OZ, odnosno da li je tražbina razlučnog vjerovnika doista ovršna isprava, da li je stekla svojstvo ovršnosti, da li je ukinuta, poništena, preinačena, stavljena izvan snage, da li je protekao rok da se može tražiti ovrha na temelju nje, da li postoji sporazum stranaka da se neće provoditi ovrha, da li je ispunjen uvjet iz ovršne isprave... Sve to zadovoljava presuda na kojoj se temelji tražbina razlučnog vjerovnika!!!

Znači, predmet utvrđivanja dokaza i činjenica suda u ovakvoj parnici u kojoj osporavatelj osporava pravomoćnu sudsku presudu, može biti samo čl. 50 OZ-a, te nikakve druge parnica i sporedna pravna pitanja. Osporavatelj Šarko nije podnio niti jedan dokaz u parnici P-5/19 kojim bi dokazao da tražbina razlučnog vjerovnika nije ovršna isprava, da je ukinuta, preinačena, poništena, stavljena izvan snage..., a što samo po sebi ukazuje na neosnovanost tužbe P-5/19.

Također razlučni vjeovnik navodi i da je ESLJP u predmetu Jelčić Stepinac v Hrvatska od 26.9.2023 naveo da pravna sigurnost pretpostavlja poštovanje načela *res iudicata*, to jest, načela pravomoćnosti presuda. Na temelju tog načela, nijedna stranka nije ovlaštena tražiti preispitivanje pravomoćne i obvezujuće presude samo radi ostvarivanja ponovnog suđenja i nove odluke o predmetu. Preispitivanje ne bi trebalo biti „prikrivena žalba“, a puka mogućnost da postoje dva mišljenja o predmetu nije dostatan razlog za ponovno ispitivanje predmeta. Navedeno ne vrijedi samo kod donošenja nove odluke koja ukida raniju pravomoćnu odluku već i onda kad odluka donesena u drugom postupku raniju odluku lišava pravnog učinka.

Ovakav stav da osporavanje *res iudicate* predstavlja povredu vladavine prava je potvrđen i odlukama Ustavnog suda: U-III-424/20, kao i odlukama VSRH: Revd 3004/23 i Revd 1622/24, koje navode da nije dopuštena *druga šansa* za preispitivanje *res iudicate* odluke jer bi se time smatralo da se radi o „*prikrivenoj žalbi*“ čime bi došlo do povrede prava na pravično suđenje prema članku 6. stavku 1. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda.

DOKAZ: odluka ESLJP Jelčić Stepinac v Hrvatska od 26.9.2023, Ustavnog suda: U-III-424/20, odluke VSRH: Revd 3004/23 i Revd 1622/24

Sve skupa ukazuje na to da je Šarku pravni manevar sužen, te bi mu daljnje odugovlačenje postupka bilo auto destruktivno i na njegovu dodatnu financijsku štetu i gdje vlastiti ego i inat ne igraju nikakvu ulogu.

Razlučni vjerovnik je spreman na pozitivne pomake u razmišljanju vjerovnika Šarka i što bržem okončanju stečajnog postupka koji će ići svima u korist, a pogotovo Šarku!

Ines Ljubičić
zastupana po: